

10

2007. OKTÓBER

SZÁRNYA NINCS, ÉS MÉGIS REPÜL.

Szivarvány

LÁSZLÓFFY CSABA

Leng a hinta

Leng a hinta,
vigan ring a
fénybe szállva
Rozalinda.
Lóg a lába,
mint az inga.

Kész a lecke
délutánra.
Füsti fecske
hinta-szárnya,
árnyék-teste
hull az estbe.

Ha kész a lecke délutánra, jöhet a játék, lenghet a hinta, épülhet a palota vízililiomból vagy kockából. Ne légy morcos és rontó-bontó, mint Mufurc, és irigy, mint Katika.

Este, mielőtt anyuka rád igazítaná takaródat, nézz körül: ha rendet hagytál a szobában, nyugodt lesz az álmod, akár a Barnié.

SZILÁGYI DOMOKOS versei

Mondóka

Akinek a szeme kék,
takarója a nagy ég,
akinek a szeme zöld,
puha ágyat ad a föld,
akinek barna,
eledele alma,
akinek fekete,
liliom a tenyere.

Liliompalota

Kacsavári Katalin
egyet gondol:
palotát épít
vázililiomból.

Csupa szín, csupa fény,
csupa csodaillat,
benne hál éjjel
a vacsoracsillag.

BAK SÁRA rajzai

LÁZÁR ERVIN
**SZERVUSZ,
MUFURC**

– Szervusz, Mufurc! – mondta
Tupakka. – Ide nézz, mit hoztam ne-
ked.

Mufurc mordan odanézett.

– Mit? Ezt a vacakot?

– Ez neked vacak?! – méltatlankodott Tupak-
ka. – Tudja mondani, hogy „Szervusz, Mufurc”.

– Mutasd! – kapott utána Mufurc, megragadta
a baba lábát, és kirántotta Tupakka kezéből. Mint-
ha valaki azt mondta volna, hogy „jaj”, de ebben
nem lehetünk bizonyosak a koppanás miatt. Mert
a baba feje nagyot koppant az asztalon. Ha ugyan
mondta valaki, csakis a babának lett volna
oka jajt mondani. De az a legritkább eset,
hogy egy műanyag baba beszélni tudjon.
Ha tud is valamit mondani, csakis azért
tudhatja, mert egy kis magnetofon van beé-
pítve a hasába.

– Meg is nézem – mondta Mufurc, amikor
Tupakka kilépett a szobából. És gyorsan
lecsavarta a baba fejét. Nem látott
benne semmit. Kirántotta hát a kezét
is meg a lábát is, minden lukon beku-
kcskált. Semmi.

– Még hogy ez beszél?! — sziszegett
megvetően Mufurc, és az asztal szélére sö-
pörte a szálnalmas babaroncsot. Kipp-kopp, ko-
pogtak a leszakított végtagok, gur-gur, gördült a
fej a falapon. S mikor mind e zajok elhaltak, a hir-
telen beállott csendben valaki megszólalt, azt
mondta:

– Mfrc.

– Te szóltál? – kapta oda a tekintetét Mufurc.

– Mfrc – hallotta megint.

Akkor ez mégiscsak tudhatott beszélni – gon-
dolta Mufurc. – Összerakom.

Maga elé söpörte a babaalkatrészeket, és ne-
kiállt. Húzta, vont. Feszegette. Csavarta. Kite-
kerke, betekerte. Pattintotta, kattintotta. Tol-
ta. Emelte. Húzta, nyúzta.

Na most megvan!

– Beszélhetsz – mondta Mufurc.

– Szusz fruc – mondta a baba.

Mufurcnak elnyílt a szája a csodálkozástól.

– Mi? – De aztán hamar észbe kapott. – Aha, hiszen rosszul raktalak össze!

Az már igaz. Hiszen a baba feje hátrafele nézett, a bal keze a jobb lába helyén volt.

Újra nekilátott. Húzta-vonta, feszegette-csavarta.

– Na, most talán jó. Beszélj!

– Cufu szuver – mondta a baba.

Akkor még mindig nem jó. Tényleg! Az egyik lábfeje még mindig hátrafelé néz. Na, gyerünk. Pattintott, kattintott.

– Most beszélj!

– Szurvesz, Mufruc – mondta a baba.

Még mindig nem az igazi, de most már csak az egyik keze állt rosszul. Nekilátott Mufurc, kitekert, betekert.

– Na, most jó! Most mondd, hogy szervusz, Mufurc!

A baba fölállt, csípőre tette a kezét.

– Te kétbalkezes, eszetlen félnótás, te baszszomorító, te balga, te szívtelen, hitetlen dinnye, te ocsú!

– Nana – mondta mérgesen Mufurc –, neked csak azt van jogod mondani, hogy szervusz, Mufurc!

– Mondom is – kiáltotta a baba, s ezzel leugrott az asztalról, átfutott a szobán, megállt a résnyire nyitott ajtóban, megfordult. – Szervusz, Mufurc! – Ennyit mondott, és elszaladt. A lába sem érte a földet. Mire Mufurc az ajtóba ért, már hírehamva sem volt. Eltűnt, mintha a föld nyelte volna el.

Épp akkor ért oda Tupakka.

– Na, mondta a baba, hogy „szervusz, Mufurc”? – kérdezte.

– Mondta – morogta durcásan Mufurc, és magára csapta az ajtót.

Szomorkodott, elhihetitek. S ráadásul fogalma sem volt róla, mit jelenthet az a szó, hogy ocsú.

CSEH KATALIN

Varázsvers

Varázsfüggöny az ablakon,
varázstükrök a falakon,
varázsszőnyeg a padlón,
varázsütés a tarkón,
varázsvirág a vázában,
varázscsizma a ládában,
varázsital a pohárban,
varázsló ül a szobában,
varázsszerek szekrényében,
varázsérmék erszényében,
varázspálca a kezében,
varázskalap a fejében,
varázsköpeny: szatén? selyem?

– A varázsigét, jaj, nem lelem;
azt hiszem, hogy elvesztettem.
Ha rábukkansz, pajtás,
küldd vissza nekem!
Címem: Varázs Vendel Áron,
Bűvös utca 33.
Helység: Szánom-Bánom.
Ország: Sajnos Nem Találom.

TOMOS TÜNDE rajzai

MICHAEL ENDE
Varázsige
TANDORI DEZSŐ
fordítása

Ó, gice, gaca, gög,
megvolt épp az előbb,
ó, gale, gula, gálom,
de most meg nem találom.
Ó, gutni, gatni, getni,
elkezdtem hát keresni,

ó, gide, gade, güt,
kerestem mindenütt.
Ó, gime, game, gó,
eldugta egy manó!
Ó, gere, gare, gát,
mondom: „Add vissza hát!”
Ó, gesze, gusza, garsz,
kérdi ő: „Mit akarsz?”
Ó, güdi, gadu, gi,
azt felelem neki:
„Ó, gice, gaca, gög,
megvolt épp az előbb,
ó, gale, gula, gálom,
de most meg nem találom”...

És így tovább, egyre előlről,
míg a keresett dolgot meg
nem leljük. Ha addig abba
nem hagyjuk, a varázsige
mindig segít.

HERVAY GIZELLA

TORNYOS-MESE

Kobak és Katika építősdit játszottak. Elosztották az építőkockákat, Kobak kapta a piros meg a kék köveket, Katika a sárgát és a zöldet.

Katika a sarokba húzódott építeni, Kobak a szőnyeg közepén dolgozott. Katika gyönyörű, karcsú tornyos várat rakott, Kobak tágas, lapos házat épített.

– Az enyém szebb! – tapsolt Katika. – Tornyos és szép. A tiéd csúnya, lapos.

– De az enyémbe befér a lovacska – mondta Kobak büszkén, és gondosan beköltöztette a lovacskát a házba. – És ez szebb, mint a tornyos, mert lovacska lakik benne. A tiedben nem laknak. Nem szép.

– De tornyos és szép – sikongott Katika.

– Nem fér bele a lovacska – mondta Kobak konokul.

Katika visszament a sarokba. Ült és hallgott. Nézte a tornyos várat sértődötten.

Kobak kihozta a lovacskát, körbesétálta vele a lapos házat. Benézett a lovacska az ablakon, füvet legelt a háztetőről, aztán visszament a házba, megvacsorázott, megitta a kakaóját, megmosta a fülét, és lefeküdt aludni.

Katika még mindig a tornyos várat nézte a sarokban. Aztán mikor a lovacska már rég aludt a lapos házban, odajött lábujjhegyen, és bekukuskált az ablakon.

– Alszik – ismerte el Katika, és most már tettsett neki a lapos ház. A lovacska közben felébredt. Katika kihozta a házból, és elvitte sétálni. A lovacska megnézte a tornyos várat, körüljárta, aztán mikor látta, hogy nem fér bele, fogta magát, és visszament a saját házába, amit Kobak rakott neki.

Katika gondolt egyet, és lerombolta a tornyos várat. A sárga és zöld kockákat a kötényébe rakta, és odacipekedett a szőnyeg közepére.

– Gyere, építsünk a lovacska házára emeletet, és lakjon ott a cicám, és a tetejére rakjunk tornyot, hogy szép legyen – mondta Kobaknak,

és emeltek olyan emeletes, tornyos házat a cicának és a lovacskának, hogy én is szívesen beleköltöznék.

És ez most már igazán szép ház volt, magas is, tornyos is, és Kobak lovacskája meg Katika cicája is belefért.

De nekem legjobban azért tetszik, mert Kobak és Katika együtt építette.

KOVÁCS KATALIN

Pénz és paripa

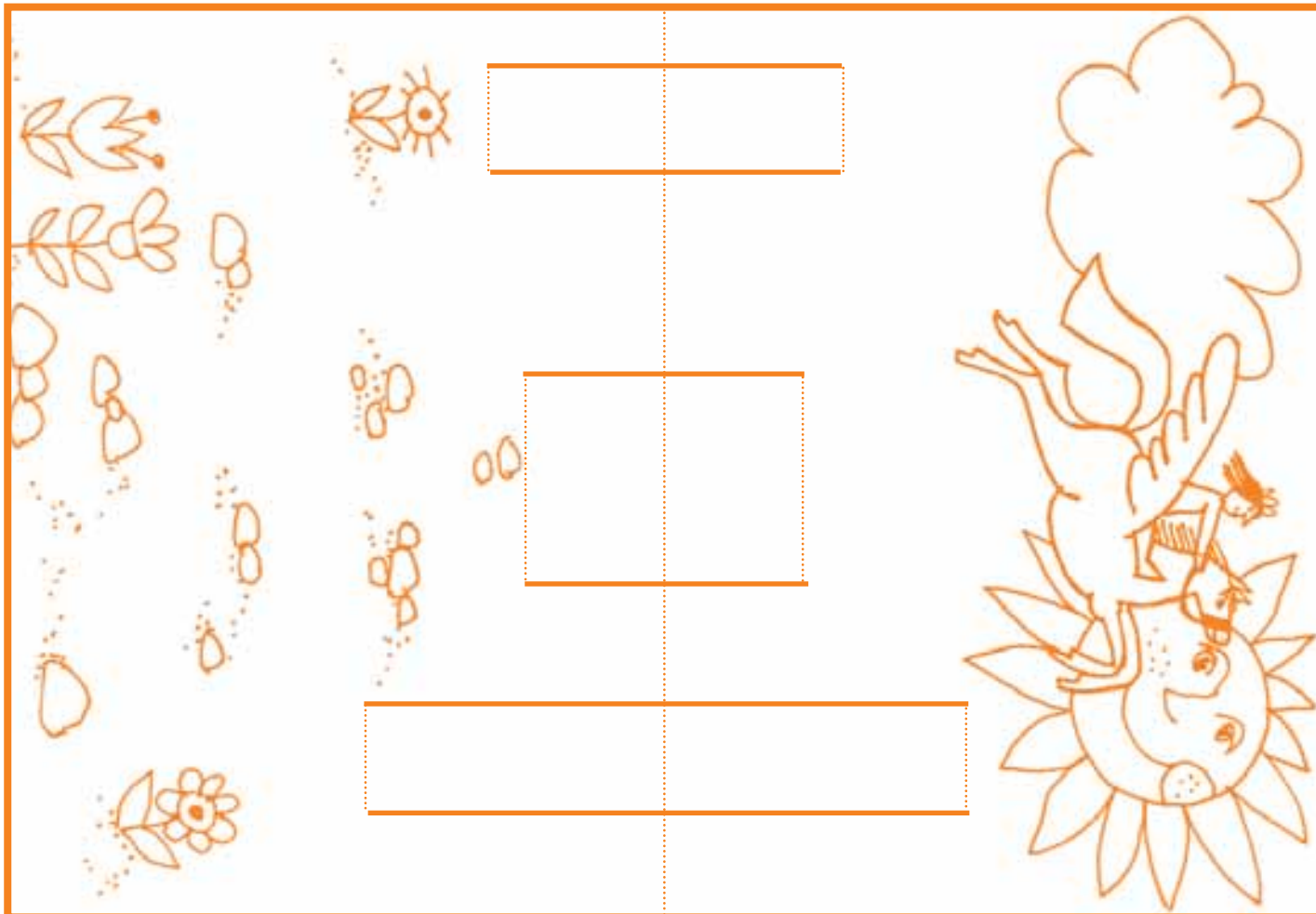
Pompás ez a palota!
Harminchárom ablaka!
Harminchárom ablakában
Bíborpiros tulipán van.

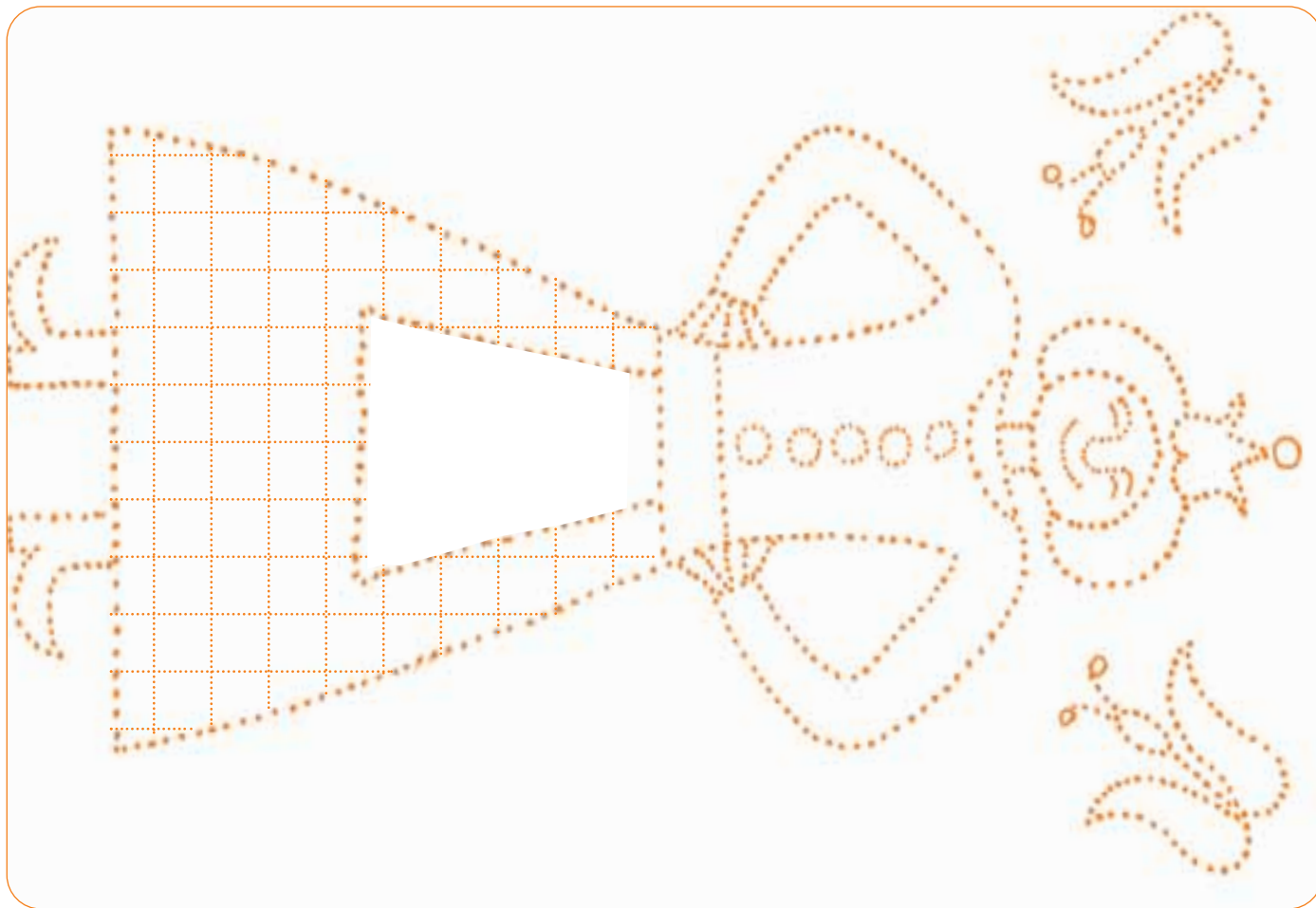
Tulipánok közepe
Ezüstpénzzel van tele.
Ezüstpénzből, ha merítnék,
Azon paripát vehetnék.

Paripámra ráülnék,
A naphoz így repülnék!

Vágd ki a szemközti lapot, színezd ki a rajzot, majd hajtsd kettőbe, a vonalak mentén vágd be, a csíkokat tűrd előre, és ragaszd rájuk a házat, a fákat.

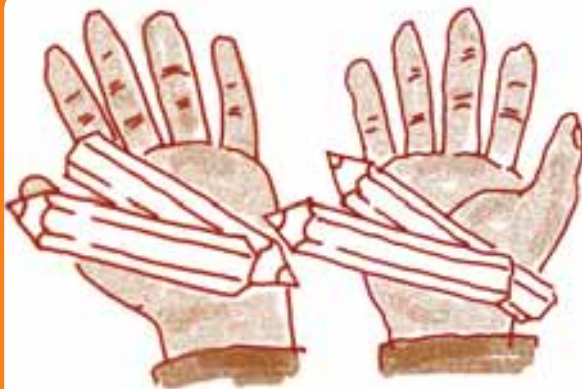
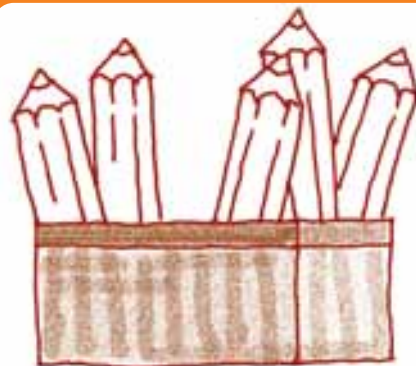

Kösd össze a pontokat, és színezd ki a tulipános királylányt.

Hová hányat?

RAJZOLJ

annyi ceruzát, hogy
az asztalon,
a dobozban, a
ceruzatartóban és
Barni kezében
egyaránt 6 legyen.

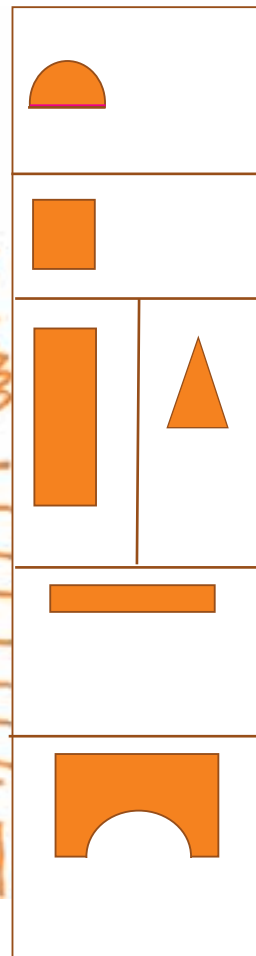
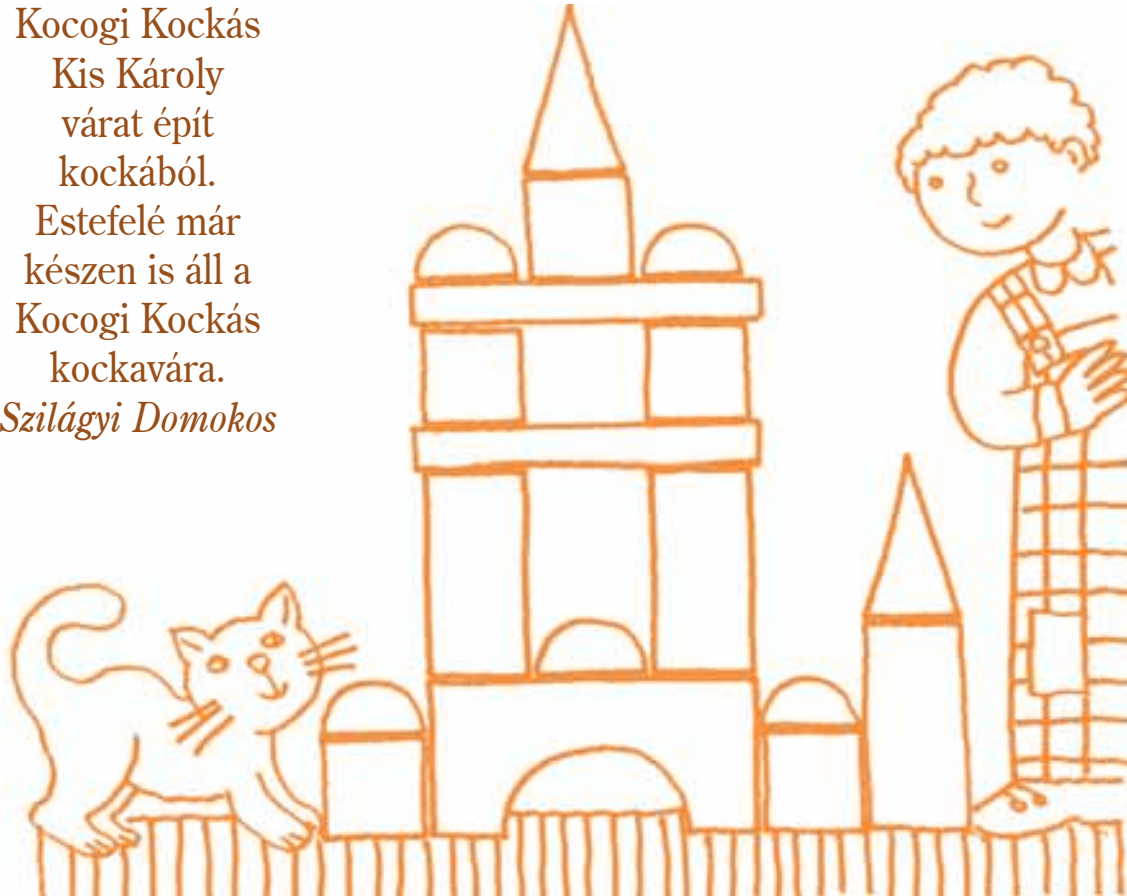
FESD KI

a ceruzákat úgy,
hogy hat szín
legyen mindenütt.

Kocogi Kockás
Kis Károly
várat épít
kockából.

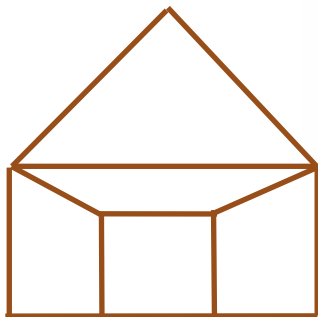
Estefelé már
készen is áll a
Kocogi Kockás
kockavára.

Szilágyi Domokos

Miközben színezed a várat, számold meg, és írd vagy csillagokkal
rajzold be az oldalsó oszlopba, hogy melyik formából hányat találtál.

Kocogi Kockás
Kis Károly ilyen
házat épített,

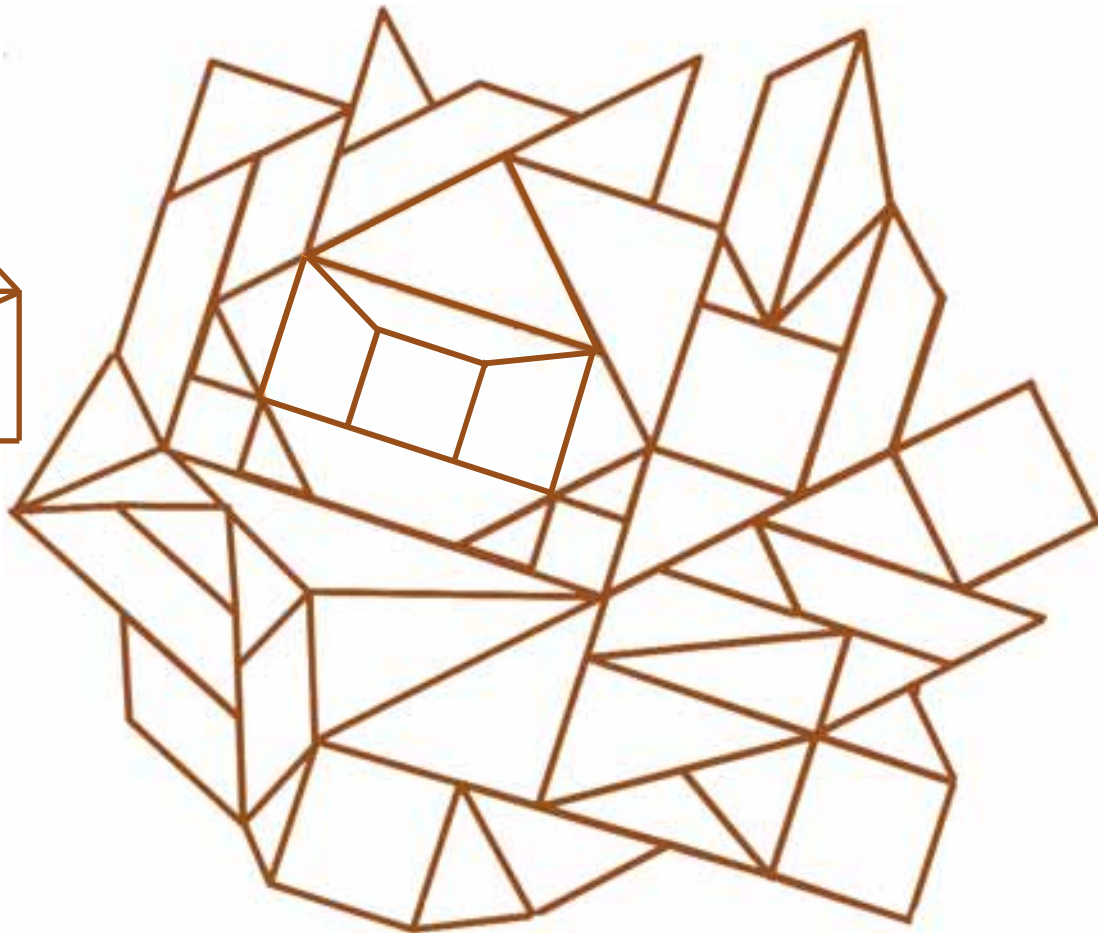

de a többi kocka
eltakarja.

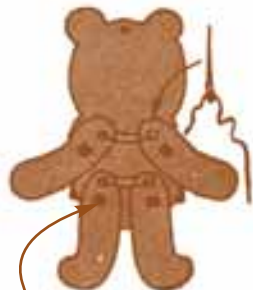
**KERESD
MEG,**

és

FESD KI!

Nem mondja, hogy szervusz, Mufurc, de vidáman integet a mackód, ha a lap hátára kartont ragasztasz, kivágod, és a rajz szerint összefűzöd a testét és a mancsait.

Milton-kapocs vagy hátrahajtott hegyű rajzszeg

Őszi erdő

A nagyváradi Evangélikus Óvoda német csoportja habszivacs alapra leveleket és barnára festett vécepapír-rolókat ragasztott.

A fák koronáját kartonból vágták ki, és színes levelekkel ragasztották tele.

Mackó, mackó, ugorjál!

Két koncentrikus körben állnak a gyerekek a párjukkal szemben, a fiúk belül. A dalban énekelteket követik mozdulatokkal. A végén a fiúk helyben, a lányok pedig páros lábbal jobbra ugranak. Így a szomszéd elé kerülnek. A játékot addig ismétlik, amíg vissza nem ér mindenki a saját párjához.

Mac-kó, mac-kó, u- gor- jál,
mac-kó, mac-kó fo-rog- jál,

Tap-solj hár-mat, u-gorj ki!

Szövegváltozat: Tartsd fel a kezedet,
érintsd a földet,
dobbants egyet, ugorj ki!

LÁSZLÓ NOÉMI

Rendetlenke

A bohócnak a polcon a helye.
A meséskönyv az asztalon lakik.
Kedvenc kisautóim állandóan
dobozba gyűjtik valakik.
Ez túrhetetlen.
Ha bármit megmozdítok,
rámmordulnak: te rendetlen!
Hát csakazértis rendetlen vagyok.
Ágyam alatt kupacba gyűlnek
a száradó barackmagok.
Székem karfáján fél térdzokni lóg.
Öröm nézni, mennyi dologgal
tele minden fiók:
bélyeg, lufi, színes papír,
filctollak, de már egy sem ír,
ólomkatona, plüssnyuszi,
szentjánosbogár szárnyai,
gömbölyű, áttetsző kövek,

egy nyírfakéreg-göngyöleg –
s titkos tervem, hogy egy napon
összes fiókom kincseit
nyugodtan, füttyörészve
a szobám közepébe borítom!!!

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajza

SZÁMOLD MEG,

**hány könyv, baba és ruha hever
szanaszét Rendetlenke
szobájában.**

ZÁGONI BALÁZS

Rendes mese

Apa ráripakodott Barnira:

– Mikor fogsz végre az asztalodon rendet rakni?

Barni nem tudta, hogy mikor fog. Nem is rakhatott, mert ott épp egy hatalmas baleset történt: kisiklott a favonat, ledöntötte a legó felhőkarcolót, és az ráomlott az emeletes parkolóra. Barni jól tudta, hogy ilyen balesetek alkalmával nem szabad semmihez sem hozzányúlni, mert bármelyik percben érkezhetnek a rendőrök, mentők és tűzoltók.

Az asztalon még egy vízfestékes rajz is volt, amit nem tehetett el, mert még nem száradt meg egészen. De a vízfestékeket sem, mert a rajzon egy nagy hajó volt, amelyik még nagyobb hullámokon himbálózott, és ha véletlenül felborulna, akkor gyorsan mentőcsónakokat és mentőhelikoptert kell majd festeni. És a könyveket sem teheti vissza a polcra, mert abban vannak a helikopteres fényképek, arra

is szüksége lehet, ha gyorsan helikoptert kell majd rajzolni.

– Apa, nem tudok rendet rakni, mert mindenre szükségem van.

– A tegnap levetett ruháidra a szoba közepén is szükséged van? A társasjátékra, meg az utakra, amikkel múlt vasárnap játszottál, azokra is? Édes fiam – guggolt le Apa Barni

mellé –, a rendetlenség olyan mint egy betegség. Az elején csak egy kis bacilus van a szervezeteden, ez olyan, mint amikor ledobsz egy zoknit a szoba közepére. Aztán újabb dolgokat dobsz le, meg hagysz ott rendetlenül: a bacilusok egyre csak szaporodnak. Végül az egész házat betölti a rendetlenség, ez olyan, mint amikor megbetegszel.

Barni este az ágyban ezen gondolkodott. Elképzelte, ahogy a rendetlenségből hatalmas bacilusok lesznek, és betöltik a szobát. Kicsit félve pillantott az asztal felé, ahol a nagy baleset történt, hogy nem kezdtek-e onnan valamiféle rendetlenség-bacilusok mászni az ágy irányába.

Aznap este elég nehezen tudott elaludni, mert végig erre a rendetlenség-betegsége gondolt.

Másnap kora reggel felkelt, és az asztalhoz ment. Odavitte a rendőr, mentő és tűzoltó autókat, azok gyorsan felmérték a helyszínt, és elkezdődhetett a mentés, vagyis a játékok összeszedése. Aztán kinyitotta a könyvet,

megkereste a helikopteres képet, és rajzolt egy mentő helikoptert a hullámozó tenger fölé, a hajóra meg négy mentőcsónakot, hogy le lehessen engedni őket a vízre, ha baj van.

Mire Apa s Anya felkelt, a Barni asztalán gyönyörű rend volt. A szoba közepéről is eltűntek a játékok meg a levetett ruhák, még egy fél zokni sem árválkodott a szőnyegen.

Barni ágyán a paplan összefogva, a pizsamák összehajtva.

Apa s Anya csak ámult.

Barni a reggelinél is nagyon ügyes volt. Ahogy megitta az utolsó korty tejet, szaladt a mosogatóhoz, és el is mosta a csészét.

– Nehogy támadjanak a rendetlenség baci-
lusok – tette hozzá.

Utána Anyával elkezdtek favonatot építeni. Barni minden sínt egyenként vett ki a ládából, és épített be a pályába, nehogy a ledobált sínekből rendetlenség-bacilus legyen. Anyára is rászólt, hogy ne dobálja le a síneket maga mellé. Aztán Apára is rászólt, hogy a könyveit és papírait rendezze el az asztalon.

Ebéd után kint eleredt az eső, Barni meg csak ült, ült a szépen elrendezett asztalnál és... nem csinált semmit.

– Miért nem rajzolsz, Barnikám?

– Nem akarom, hogy támadjanak a rendetlenség bacilusok.

Anya ekkor gondolt egyet, felkapta Barnit, és maga mellé ültette. Ezután vette a legós dobozt, és kiborította az egészet Barni mellé az ágyra.

Barni felkiáltott:

– Ne csináld, Anya! Sok rendetlenség baci-
lus lesz belőle! Szedjük össze gyorsan.

És elkezdte felkapkodni a legókat.

Anya ekkor megsimogatta Barnit.

– Kisfiam, tudod-e, hogy a szervezetedben

most is vannak bacilusok?

Barninak kikerekedett a szeme.

– És meg fogok betegedni?

– Nem, mert kevesen vannak, és a szervezeted le tudja győzni őket. Csak ha nagyon elszaporodnak, akkor leszel beteg. Így van ez a rendetlenséggel is: nem az a baj, ha kirakjuk a dolgokat, amivel játszunk vagy dolgozunk. Az a kicsi rendetlenség kell ahhoz, hogy tudjunk valamit csinálni. Csak arra kell vigyázni, hogy ebből ne legyen nagyobb rendetlenség. Ugyanúgy, mint a bacilusoknál

– Igen, ugyanúgy mint a bacilusoknál – ismételte Barni. – És a kicsi rendetlenség az még nem is igazi rendetlenség, ugye, Anya? Amivel éppen játszunk vagy dolgozunk, az még nem rendetlenség, csak akkor lesz rendetlenség belőle, ha otthagyjuk játék vagy dolgozás után, és nem rakjuk el. Ugye?

– Pontosan – mondta Anya. – Nagyon jól mondd.

És ekkor nekiláttak a legóból egy szép, nagy várost építeni.

**KERESD
MEG,**

**mi tűnt el Barni
asztaláról a rendrakás
során.**

UNIPAN HELGA rajzai

Jaj, milyen feledékeny vagyok! És Öreg Barátom is az, akinek ezt a levelemet diktálom, mert elfelejtettünk beszámolni arról, hogy szeptember végén-október elején Mókusék jóvoltából mogyorót is teszünk el télire Típetupával. És diót is tennénk, de

Henczig Szilvia, Zsibó

erre, fent a Hegyen a dió nem terem meg. Leírom, miképpen tesszük el a mogyorót, mert ezt Ti is kipróbálhatjátok.

Legegyszerűbb a mogyorót összegyűjteni, és a Korhadozóbélű Vén Fenyőfa odvába szépen felhalmozni. Eláll akár jövő nyárig is, nem romlik meg.

A másik eltevési mód bonyolultabb, de megéri. Vad-

méhék (hiszen ezt tudjátok a rólunk szóló mesékből) hoznak nekünk finom havasi mézet. Három-négy fenyőkéreg-hordócskával minden nyáron elteszünk belőle, hogy amikor érik a mogyoró, fáradságot nem kímélve feltörjük, kiszedjük a jóízű mogyoróbelet, négybe vágjuk, és belerakjuk a mézbe. Nagyon finom! Kedves vendégeinknek kínáljuk, vagy ünnepi alkalmakkor fogyasztjuk. Aki teheti, próbálja ki.

Hatvani Nagy Máté, Szatmárnémeti

György Roland, Csíkmenaság

**Kedves Zsuzsanna,
Marosvásárhely**

Akinek van diója, ugyanezt dióval is megkóstolhatja.

Tudom, most már szorgalmasan tanultok mind-

annyian. Kis elsős Barátaim se félnek már az iskolától, és szorgalmasan húzzák füzeitekbe a dült, az egyenes és a pipavonalakat. Remélem mindenki választ kapott, aki iskolakezdés óta írt nekem.

Amíg szép idő járja, még kirándulhattok, játszhattok a szabadban a jó levegőn, de ha majd jönnek (a hónap vége felé) az őszi ködök, akkor több időt kell a négy fal között töltenetek: akkor szakítások majd egy-egy kis időt, és íratok nekem. Jó lesz? Jövő hónap aztán kissé szomo-

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a gyűjtőlapra!**

**Fülöp Dezső Sámson rajza,
Székelyudvarhely**

rú lesz – de erről majd a maga idejében szólok nektek. Most búcsúszom.

Melyhez hasonló jókat,
CSIIPIKE

E lapszám támogatói:

Címlap: BAK SÁRA

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVIII. évfolyam, 308. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 400446 Cluj, Str. L. Rebreanu nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.zsiv@napsugar.ro Honlap-szerkesztő: KOMÁROMY LÁSZLÓ; www.napsugar.ro Megrendelhető a szerkesztőség címén. **A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR-EDITURA S.R.L. CUI: 210622** Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában.
ISSN 1221-776x.

Ára 1,6 lej

Muntean Andrada, Visa

Október végén népviseletbe öltözzünk, és fenyőággal díszített szekéren, fúvószenekarral, nótával hívogatjuk az embereket a szüreti bálba. Pénzt adakoznak fel a szekérre, és mi cserébe szőlőt osztogatunk. A kultúrházban hosszú, terített asztal vár, finomabbnál finomabb sütemények, üdítők, a zenekarnak pálinka és kávé. Utána következik a bál, ahova szeretettel várunk mindenkit, még Csipikét is.

Bács Szidónia, Étfalva-Zoltán

**Márton Kincső,
Marosvásárhely**

Valahol messze, a hegyek között élt egy tündér, akinek volt egy cinegeje. Egyszer a cinege elment játszani, és talált egy tollat. A csőrébe vette, s hirtelen egy gólya lett belőle. A cinege azt kérdezte:

- Hát te miért voltál toll?
- Egy boszorka tollá változtatott, és elfűjt. A testvéreimet is elfűjta, és nem találtam meg őket.
- Gyere, lakjál nálunk, a tündér biztosan segít a testvéreiden! – hívta lelkesen a gólyát a cinege.

A tündér befogadta a gólyát, és a testvérei segítségére sietett. A cinege úgy megszerette a gólyákat, hogy ha elköltöztek volna, ő is velük utazott volna.

Trucza Helga, Gyergyóditró

Varga Réka Anetta, Erdőfüle

Márk Evódia, Tordaharaszton

Az én kedvenc fám egy kis barackfa. Mikor felmegyünk a szüleimmel aへgyre, első dolgom, hogy gondoskodjam róla: karót szúrok köréje, hogy megvédjem a gyenge törzsét az erős szél-től, alája vizet hordok, köréje földből gátat emelek, hogy minél több víz jusson a gyökeréhez.

Gyakran játszom körülötte, s ilyenkor én is egy kicsit fának érzem magam. Sokszor mozdulatlanul állok alatta, s hallgatom a lombjai susogását. Kellemesen pihenek az árnyékában.

Lőrincz Krisztina, Segesvár

Jakab Ábel, Újszékely

Amikor eljön az ősz, megtulmaz finom termésével. Az egészséges barackokból jut az egész családnak. Amit nem tudunk megenni, abból édesanya kompótot és ízet készít.

Kovács Norbert, Szilágysomlyó

Csemete voltam, amikor a tömbház elé ültettek. Három gyerek gondozott, öntözött. Nem engedték, hogy leveleimet tépdeljék, ágaimat tördeljék.

Teltek az évek, a gyerekek megnőttek, velük együtt én is. Hálából finom, zamatos almát ajándékozok nekik évről évre.

Horváth Dávid, Szilágysomlyó

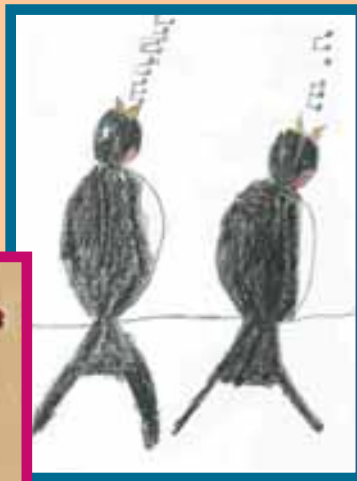
Rajz- üzenet

Bartók Norbert,
Detrehemtelep

Tót Andor, Szabadka

Hajdó Zsombor,
Kovácszna

Tudosie Vivien,
Székelyhíd

Farkas Szidónia, Mezőpanit